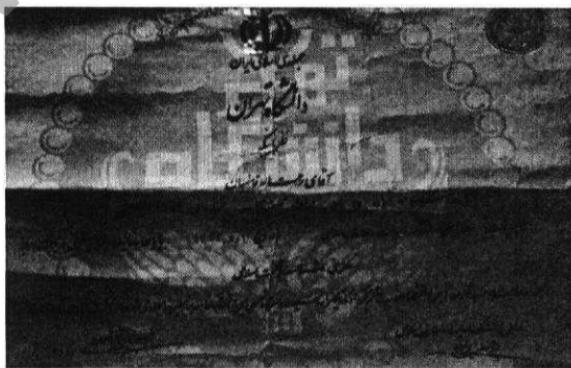

عبدات، نمازو دعا

دکتر رحمت الله قاضیان

مُرتَّبَة قاضيَن، رَحْمَةِ اللهِ، ۱۳۱۹ -

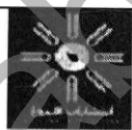
مُؤَذن و نَامِيَّه آور مُبادِتَه نَازِد دُعَاءِ رَحْمَتِ اللهِ قاضيَن، شَهْرِ مُحَمَّد ۱۳۹۹.

شُوكَاتِ خَارِجِی ۲۴۲ مِنْ ۵۷۶۰۵ × ۵۷۶۰۵ سِمٌ

شُوكَاتِ خَارِجِی ۳-۴-۶۲۲-۹۶۷۶۹-۹۷۸، دُشَّیَّت

مُهَرَّسَتِ نَوْیِی سَلَیْلَیْهِ

وَشَوْخِیَّه آوَابِ مُبادِتَه :

شُوكَاتِ خَارِجِی

دُقَرَّه مُتَّصِّلات: پُرَسَیْلَان، بُوارِ بُشْرَتِ خَیَالِ مُطْتَ - سَانَکَانِ کَرَانَه ۴ وَاصِه

شُوكَاتِ خَارِجِی: ۹۷۸-۹۶۷۶۹-۶۲۲-۳۸۶۹

مُؤَذن: مُبادِتَه نَازِد نَوْیِی سَمَدَه، رَحْمَتِ اللهِ قاضيَن نَامِيَّه آور

نَوْتَه چَابَه: اول ۹۹ دُعَاءِ
سَتِیْلَانِ ۵۰ بَلَد

شُوكَاتِ خَارِجِی ۳-۴-۶۲۲-۹۶۷۶۹-۹۷۸

نَوْتَه ۳۰۰۰ تَوَان

دیباچه، ص ۹

فهرست

- بخش اول: عبادت، ص ۱۳
- عبادت، ص ۱۵
- چرا باید خدا را عبادت کنیم؟، ص ۱۶
- کمال انسان در عبادت، ص ۱۸
- آداب و شرایط عبادت، ص ۲۲
- جایگاه عبادت، ص ۲۲
- عبادت هدف خلقت انسان، ص ۲۳
- ابعاد عبادت، ص ۲۵
- عبادت توفیق و عطیه خدا، ص ۲۶
- عبدیت نه عبادت، ص ۲۹

- تداوم عبادت، ص ۳۰
تشبه به خوبان، ص ۳۱
تویه، ص ۳۲
- مقایسه عبادت خود با عبادت اولیاء، ص ۳۴
قرب خدا، ص ۳۵
- غاایت عبادت، ص ۳۹
حکمت عبادت، ص ۴۳
- مؤمن و مصیت، ص ۴۵
تحمل سختی‌های عبادت، ص ۴۶
- ملاک عبادت در اسلام، ص ۴۷
- نقش عبادت خدا، ص ۵۶
- عبادت باید چگونه باشد؟ ص ۵۶
- آفات عبادت، ص ۵۸
- فرصت شمردن اوقات، ص ۶۰
- شرایط قبولی اعمال، ص ۶۱
- شرایط کمال عبادت، ص ۶۴
- اخلاص، ص ۶۶
- فرضت شمردن عمر، ص ۷۱
- بخش دوم: نماز، ص ۷۵**
- جایگاه نماز در اسلام، ص ۷۷
- نمازهای مقبول و مورد پسند، ص ۸۲
- استخفاف و سبک شمردن نماز، ص ۸۷

- نماز بازدارنده از فحشاء و منکر، ص ۸۸
 حضور قلب و خشوع در نماز، ص ۹۰
 عوامل مؤثر برای خشوع در نماز، ص ۹۵
 جلوه‌های ریا در نماز، ص ۹۷
- مقدمات نماز، ص ۹۸**

- طهارت (غسل، وضو و تیمّم)، ص ۹۸
 نماز اول وقت، ص ۱۰۱
 اذان و اقامه، ص ۱۰۴

مقارنات نماز، ص ۱۰۷

- خواندن نماز، ص ۱۱۰
 رکوع، ص ۱۱۴
 سجود، ص ۱۱۵
 قنوت، ص ۱۱۷
 تشهّد، ص ۱۱۷
 سلام، ص ۱۱۸
 سوره حمد، ص ۱۱۹
 سوره توحید، ص ۱۴۵
- تعقیبات نمازها، ص ۱۴۸**
- سجده شکر، ص ۱۵۰
 نماز قضا، ص ۱۵۰
 نماز مسافر، ص ۱۵۱

- نماز جمعه، ص ۱۵۱
نماز عید فطر، ص ۱۵۳
نماز عید قربان، ص ۱۵۴
نماز آیات، ص ۱۵۵
نماز میت، ص ۱۵۶
نماز باران، ص ۱۵۷
نمازهای مستحب (نافله)، ص ۱۵۸
اعمال سحر گاهان، ص ۱۶۲
نماز شب، ص ۱۶۵
عطر و زینت در نماز، ص ۱۷۲
فضیلت انگشت، ص ۱۷۴
نماز در مسجد، ص ۱۷۴
نماز جماعت، ص ۱۷۵
احکام نمازهای مستحبی، ص ۱۸۰
نماز جعفر طیار، ص ۱۸۰
بخش سوم: دعا، ص ۱۸۱
ذکر، ص ۱۸۳
دعا، ص ۱۹۵
پیامبران الهی و دعا، ص ۱۹۶
ارزش دعا و اثرات آن، ص ۱۹۷
معارف اسلامی در دعا، ص ۲۰۱
دعا با مضامین خداشناسی، ص ۲۰۲

دعا با مضماین پیامبر شناسی، ص ۲۰۳

فضایل دعا، ص ۲۰۴

شرايط استجابت دعا، ص ۲۰۸

حمد خدا و صلوت، ص ۲۰۸

اخلاص در دعا، ص ۲۰۸

یقین به استجابت دعا، ص ۲۰۹

پافشاری در دعا، ص ۲۱۰

ترکیه تن و روان، ص ۲۱۱

دعا کردن پنهانی، ص ۲۱۳

لقدمه حلال، ص ۲۱۳

نام بردن حاجت‌ها، ص ۲۱۴

اوقات استجابت دعا، ص ۲۱۴

بهترین حالت دعا، ص ۲۱۶

دسته جمعی دعا کردن، ص ۲۱۶

خواستن همه چیز از خدا، ص ۲۱۷

بالا بردن دست و تضرع، ص ۲۱۷

پیوسته دعا کردن، ص ۲۱۸

از خدا مصلحت خواستن، ص ۲۲۰

رضایت و قرب خدا خواستن، ص ۲۲۰

امر به معروف، ص ۲۲۱

دعا توأم با تلاش، ص ۲۲۲

تأثیر دعا، ص ۲۲۲

- دعا از دید دانشمندان، ص ۲۲۷
- فلسفه دعا یا پاسخ سه ایراد، ص ۲۳۲
- اعمال ماه‌های اسلامی، ص ۲۳۶
- اعمال اوّل هر ماه، ص ۲۳۶
- خواص آب نیسان، ص ۲۳۶
- اعمال ماه‌های خورشیدی، ص ۲۳۷
- عید نوروز، ص ۲۳۷
- استخاره و آداب آن، ص ۲۳۸
- منابع کتاب، ص ۲۴۲

دیباچہ

بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله رب العالمين و سلبي الله علىي انبیاء الله و رسوله، سیما اشرفهم و خاتمهم محمد و آله الطالهرين، الذين اذصبوا عینهم الرجس و طقرهم تلصیراً، لاسیما بقیة الله الامطم، و لعنة الله على اعدائهم، والسلام علينا و علیی عباد الله التالعين.

ستایش خداوندی را سزاست، که لباس عزت و بزرگی در پوشید و آن دو را برای خود انتخاب و از آفرید گانش بازداشت. (الحمد لله الذي ليسَ العِزُّ والكِبْرِيَاءُ وَ اخْتارَهُمَا لِنَفْسِهِ دونَ خَلْقِهِ، وَ جَعَلَهُمَا حِمْيَ وَ حَرَمَأَ عَلَىٰ غَيْرِهِ) (خطبه ۱۹۲ نهج البلاغه). و ثنا پروردگاری را سزاست، که لباس عبودیت و پوشش فقر و مسکنست را بر اندام جهانیان موزون ساخت: «إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا» (مریم ۹۳/۱۹)

و محصول این ارتباط، سریز جُود و بخشش از خداوند رحمان و رحیم و زدایش فقر از بندگان است.

عبادت، نردهان ترقی و تعالی انسان خاکنشین به درگاه حضرت داداری است، که در روان آدمیان ذوق و شوق خودش را به ودیعه نهاده است، تا با پیمودن راه و رسم جلال و جمال کبریای الوهیت، خود را به آن منبع فیض و کرم نزدیک سازند و از موهب و الطاف او برخوردار گردند.

آری، انسان با عبادت، در صورتی که با آداب و راه و رسم عبادت و بندگی کاملاً آشنا باشد، چنان از طعم شیرین و عطر مشکین آن سرمست می‌شود، که در دعايش به درگاه حضرت دوست، دست نیاز دراز کرده و عرض می‌کند: «اللَّهُمَّ أذِقْنِي حَلَوَةَ عِبَادِكَ؛ خَدَاوَنِدًا، حَلَوَاتٍ بَنْدَكِيَّتْ رَابِّهِ مِنْ بَچَشَانِ».

پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ایران به رهبری فقیه، حکیم و عارف بی‌بدیل حضرت امام خمینی (ره) بی‌تردید نقطه‌ی عطفی در تاریخ بشر به شمار می‌رود. انقلابی که شعور و شعار دینی را در هم آمیخت و خفتگان را بیدار و اسیران در بند هوا و شیطان را آزاد کرد، به نامیدان امید و به خستگان نوش و توان بخشید. ظلمتکده‌های سراسر گیتی را همراه با ترنم: «یا آیه‌ا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رِبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ» هان ای انسان، تو برای رسیدن به پروردگات رنج خواهی برد، چه رنجی! و سرانجام به لقای او خواهی رسید.» (انشقاق ۶/۸۴) روشنی بخشید.

بنا بر احادیث، عبودیت سه رکن دارد: یکی آن که بنده نه در اصل وجودش برای خود مالکیتی قائل باشد و نه در کمالاتش، دوم، آن که

تدبیر همه چیزش را به دست پروردگار رحمان و رحیمش بداند و سوم آن که تمام اشتغالات و هم و غمش را در مسیر امر و نهی معبدش قرار دهد. (مجمع‌البحرين ۱۰۸۹/۲)

انسانی که با چنین بینشی به عبادت پروردگارش بپردازد، نه فقط هیچ گامی برخلاف مسیر پروردگارش برنمی‌دارد، بلکه تمام مصائب و سختی‌های روزگار نیز برایش سهل و آسان می‌شود و از طرف دیگر، به گونه‌ای به عبادت می‌پردازد، که گویی از روزنه‌ی عبودیت نظاره‌گر بر جمال و رعد جلال پروردگارش می‌باشد.

چنان که رسول گرامی اسلام^۱ می‌فرماید: «أَعْبُدُ رَبِّكَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ كُنْتَ لَا تَرَاهُ، فَإِنَّهُ يَرَاكَ»: پروردگارت را چنان عبادت کن، که گویی او را می‌بینی؛ زیرا اگر تو او را نمی‌بینی، او تو را می‌بیند. (بخار ۷۴/۷۴)

امام حسین^۲ در جمع اصحابش فرمودند: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ مَا خَلَقَ الْعِبَادَ إِلَّا لِيَعْرِفُوهُ، فَإِذَا عَرَفُوهُ عَبْدُوهُ، فَإِذَا عَبَدُوهُ اسْتَغْنَوَا بِعِبَادَتِهِ عَنِ عِبَادَةِ مَنْ سَوَاهُ: خَدَاوَنْدَ عَزَّ وَ جَلَّ بَنْدَگَانَ رَا نِيافِرِيدَ، مَعْنَى بَرَاءِيَّةِ آنَّهُ اَنَّهُ او را بشناسند، چون او را شناختند عبادتش کنند، پس وقتی او را عبادت کنند، از عبادت و بندگی دیگران بی‌نیاز می‌شوند». (المیزان ذیل آیه ۵۶ ذاریات)

نماز جسمی دارد و روحی، جسمش داشتن غسل و وضو، پاک بودن بدن و لباس از نجاسات، روبه قبله با خصوع ایستادن و... است، اما روح نماز قصد قربت و خلوص نیت و حضور قلب است و از این‌ها متفرق نمایش امور دیگری مانند فراغ قلب از غیر خدا، خصوع و خشوع نسبت به معبد، هیبت از جلال او، رجاء و امید به رحمت و لطف او، خوف از

سخط و غضبیش، فهم معانی آیات و اذکار که در نماز خوانده می‌شود و
حالی بودن دل از موانع قبول نماز مانند کبر، عجب، حسد، قطع رحم و ...
امام صادق[ؑ] می‌فرماید: نماز بنده بالا می‌رود و به درجه‌ی قبول می‌
رسد نیمی از آن، یک سوم آن، یک چهارم آن، یک پنجم آن
و خلاصه بالا نمی‌رود و به درجه‌ی قبول نمی‌رسد، مگر آنچه از نماز که
بدان توجه داشته است. (جامع السعادات، آداب الصلاة)

امام صادق[ؑ] فرموده: هرگاه به در مسجد رسیدی، بدان که پادشاه
بزرگی را قصد کرده‌ای، که در محضر او گام ننهند مگر پاکیزگان
و همنشین او نشوند مگر تصدیق کنندگان و این که او قادر است با فضل
و کرمش عمل هر که را بخواهد قبول کند و پاداش به او عطا فرماید،
هر چند عمل او کم باشد و یا از روی عدل و حساب عمل او را رد کند،
هر چند بسیار باشد و بنگر از کدام دفتر اسم تو بیرون آید، پس اگر
شیرینی مناجات پروردگار را پسندی، داخل شو، که برای تو اذن و امان
است، و گرنه درنگ کن و توقف نما مانند توقف شخص مضطرب و بیچاره
که او را نخواند. (جامع السعادات، آداب الصلاة)

اصولاً جز خدا هیچ چیز و هیچ کس شایسته‌ی پرستش نیست، زیرا
غیر خدا یا همچون بت‌ها هیچ خاصیتی ندارند و یا همچون فرشتگان یا
انسان‌های دیگر قدرت و کارآیی آنها موقت و محدود است، در حالی که
این تنها خدادست، که نه فقط همه‌ی کمالاتش نامتناهی است، بلکه
کمالات موجودات دیگر هم از اوست.

در قرآن کریم هم به تلاوت بسیار قرآن سفارش شده و هم به ذکر
بسیار خداوند. در مورد تلاوت قرآن می‌فرماید: «فَاقْرُأْ مَا تَسِيرَ مِنَ الْقُرْآنِ

هر چه می توانید قرآن بخوانید.» و در مورد ذکر می فرماید: «فَإِذْ كُرُوا اللَّهَ
كَثِيرًا: بسیار ذکر و یاد خدا کنید.»؛ ولی یک تعبیری در مورد دعا آمده،
که در مورد تلاوت قرآن نیست و آن این که می فرماید: «قُلْ مَا يَعْبُثُوا بِكُمْ
رَبِّي لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ: بگو اگر دعایتان نباشد، پروردگارم به شما ارجی ننهد.

(فرقان ۷۷)

و در حدیث داریم: «الدُّعَاءُ مُنْحُ الْعِبَادَةِ: دعا منع عبادت است.».
(بحار الانوار ۳۰۲/۹۰)

این کتاب در سه بخش ارائه می شود: عبادت، نماز و دعا.
رحمت الله قاضیان